

Strix uralensis: Äggen med mycket liten glans, finkorniga. Porerna grunda. Långsgående fåror och kalkknölar förekomma, men ej hos alla ägg. Invändigt äro äggen gula, något mörkare än hos *lapponica*. Formen på äggen är ej så genomgående rund som hos *aluco* utan ofta något långsträckt.

Strix nebulosa lapponica har samma skalstruktur som *uralensis* — något grövre och nästan matta. Fårör och kalkknölar förekomma ej alltför ofta. Invändigt ljusgula.

Strix aluco kan genom sin glans på äggen och dessas runda form samt den fina skalstrukturen nog skiljas från *uralensis* och *lapponica*, men dessa två senare arters ägg gå ofta fullkomligt in i varandra, både vad storlek och vikt vidkommer. Att säkert bestämma enskilda exx. av dessa två arter är ganska vanskligt. Har man hela kullar, ställer sig saken lättare, ty medelvärdena visa, att lappugglägg äro 4% större och 32.5% tyngre än ägg av slagugglan.

Ernst Wasenius.

Pikkusieppo *Muscicapa p. parva* Bechst-havaintoja.

Toukokuussa 1927 näimme laulavan ♂ puistossa Herttuanniemellä. — 9—19. IX 1927 oleskeli pikkusieppo Luterilaisella hautausmaalla, koko ajan samassa paikassa. Aluksi oli se varsin kesy päästäen melkein käden ulottuville; silloin oli meidän helppo todeta sen aito siepon eleet; lopulta tuli se aremmaksi pysytellen enimmäksen lehmusten latvuksissa. Seuranaan oli sillä punarintoja. — 14. VI 1928 Herttuanniemellä lehdossa ritisevä (ritinä = varoitusaäni pesällä) yks. 9. VI 1929 löytyi juuri siltä paikalta pesä, joten linnuilla silloinkin oli melko varmasti pesä lähettyvillä. — V. 1929 ensikerran 23. V, jolloin ahkerasti laulava ♂ Herttuanniemen puistossa. Tapasimme sen samassa paikassa 24. V sekä 4. ja 9. VI. Se oleskeli enimmäkseen toistakymmentä metriä korkealla, tervaleppien ja koivujen latvuksissa; 4. VI se aloitti laulunsa klo 2,30 aamuyöllä. — 24. VI kuulimme laulua Kreikkalaiskatolilaisella hautausmaalla. — 3. VI ritisevä yks. Herttuanniemen lehdossa, suuria tervaleppiä ja tiheää pensas- ja ruohokasvillisuutta kasvavalla paikalla (sama paikka kuin 14. VI 1928). 9. VI löysimme siltä paikalta pesän, jossa 4 munaa (ensimmäinen pesälöytö Suomesta); molemmat omistajat olivat lähettyvillä. Pesä sijaitti n. 75°:teen kulmassa kasvavan, pak-

sun tervalepän 2:den pienen oksan hangassa, mainitun kulman puolella runkoa, n. 5 m. korkealla maasta; se on vihreästä sammalesta, sisässä muutamia vaaleita jouhia. 14.VI hautoi ♀ 6:tta munaa. Näimme ♂, joka oleskeli pesän läheisyydessä, tuovan nokassaan hyttystä hautojalle. Toivossa, että linnut vielä rakentavat uuden pesän, otimme pesän munineen. Siinä toivossa emme tietääksemme pettyneetkään, sillä entisen pesäpaikan luona kuulimme 24. ja 27.VI laulua ja ritinää sekä 18. ja 28.VII vielä ritinää. Toista pesää emme erikoisemmin etsineet. — Kaikki näkemämme koiraat ovat olleet harmaakurkkuisia.

O. HYTÖNEN ja O. LEHTONEN.

Mått och vikt av finska fågelägg.

Anser anser (L.)

1) Kempele, 22. V 1898.

5 ägg, obetydligt legade.

90.8 × 52.1 mm; 20,180 g

90.0 × 52.2 mm; 20,830 g

89.2 × 52.7 mm; 22,150 g

88.6 × 56.8 mm; 21,040 g

85.6 × 53.0 mm; 19,100 g

medelt. 88.8 × 53.4 mm; 20,660 g

2) Kempele, 29. V 1898.

6 ägg, tämligen legade.

86.6 × 58.5 mm; 21,120 g

86.2 × 59.0 mm; 19,200 g

86.0 × 59.2 mm; 19,800 g

85.4 × 58.2 mm; 17,670 g

85.2 × 59.4 mm; 21,130 g

80.9 × 58.3 mm; 16,300 g

medelt. 85.0 × 58.6 mm; 19,203 g

Medeltal av alla 11 ägg 86.8 × 56.3 mm; 19,864 g

Anas platyrhyncha L.

1) Messukylä, 11. V 1895.

56.8 × 41.1 mm; 4,500 g

55.9 × 41.0 mm; 4,500 g

55.9 × 39.6 mm; 4,150 g

55.5 × 40.9 mm; 4,430 g

55.5 × 40.5 mm; 4,130 g

55.4 × 40.6 mm; 4,150 g

55.2 × 41.2 mm; 4,305 g

54.9 × 41.1 mm; 4,415 g

54.6 × 40.8 mm; 4,150 g

53.9 × 39.4 mm; 4,035 g

53.8 × 38.4 mm; 3,840 g

medelt. 55.2 × 40.4 mm; 4,237 g

2) Liminka, 8. V 1897

57.5 × 40.0 mm; 4,220 g

57.0 × 40.0 mm; 3,890 g

56.7 × 38.8 mm; 3,970 g

56.4 × 40.2 mm; 4,210 g

56.4 × 40.0 mm; 4,120 g

56.3 × 39.5 mm; 3,920 g

55.3 × 39.9 mm; 3,800 g

54.8 × 37.5 mm; 3,770 g

medelt. 56.3 × 39.5 mm; 3,987 g